

LBRIS

We know
books

Părintele Arsenie Papacioc

**FEMEIA
ÎMPĂRĂTEASĂ DĂRUITOARE**

Ediție alcătuită de Alpetri Sorin

Constanța
2025

Stebbing, Nicolas Cr, *Bearers Of The Spirit. Spiritual Fatherhood in the Romanian Orthodox Tradition*, ed. Liturgical Press, 2003

Tudor, Andrei și Conovici, Mariana și Conovici, Iuliana, *Am înțeles rostul meu... Părintele Arsenie Papacioc în dosarele securității*, ed. Humanitas, București, 2014

CUPRINS

Prolog	3
Cuvânt înainte	5
Capitolul unu. Adam și Eva	8
Divinul din om	13
Omul- încununarea creației	15
Capitolul doi. Maica Domnului	17
Capitolul trei. Femeia în lume	21
Harismele femeii	28
Inimă <i>versus</i> minte	29
Tineri care suferă fiindcă sunt credincioși	31
Prietenia dintre o fată și un băiat	33
Sărutul	40
Alegerea viitorului soț	41
Căsătoria	42
Căsătoria- condiții necesare	45
Verigheta	47
Iubirea	47
Familia	48
Relații trupești	54
Armonia	55
Mama	60
Viața înaltă	61
Familia <i>versus</i> celibatul	62
Copiii	64
Copiii moștenesc păcatele părinților?	68
Lipsa copiilor	71

Copiii morți nebotezați	72
Motive de divorț	72
Recăsătorirea	75
Podoabe, machiaj, pantaloni	77
Avortul	79
Anticoncepționale	90
Feminism	93
Capitolul patru. Mireasa lui Hristos	95
Plecarea la mănăstire	99
Începutul	102
Școala pentru monahi	104
Maternitatea în monahism	105
Sfaturi pentru maici și călugări	106
Ascultarea	111
Pustia	117
Povățuirea mirenilor	122
Îndemnuri către o stareța	123
Plecarea din mănăstire	128
Părinții ce vor să-și ia copii din mănăstire	129
Monahismul românesc	132
Note	137
Bibliografie	150

CAPITOLUL UNU

ADAM ȘI EVA

ȘI A ZIS DUMNEZEU: «Să facem om» după chipul și după asemănarea Noastră». (...)

Și l-a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; bărbat și femeie i-a făcut.

Și Dumnezeu i-a binecuvântat, zicând: «Creșteți și înmulțiți-vă și umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, peste toate dobitoacele și peste tot pământul, peste toate vietățile ce se târăsc pe pământ!» (...)

Și Domnul Dumnezeu l-a zidit pe om din țărână luată din pământ, și a suflat asupra lui suflare de viață și s-a făcut omul întru suflet viu.

Și Domnul Dumnezeu a sădit un rai în Eden, spre răsărit, și l-a pus acolo pe omul pe care-l zidise. Și Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot soiul de pomi plăcuți la vedere și buni la mâncare, precum și pomul vieții în mijlocul raiului și pomul cunoștinței binelui și răului. (...)

Și Domnul Dumnezeu i-a dat lui Adam poruncă și i-a zis: «Din toți pomii raiului poți să mănânci, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, cu moarte vei muri!»

Și a zis Domnul Dumnezeu: «Nu este bine să fie omul singur; să-i facem ajutor pe potrivă lui». (...)

Atunci Domnul Dumnezeu a adus asupra lui Adam un somn adânc, și el a adormit; și a luat una din coastele lui și locul ei l-a plinit cu carne. Iar coasta pe care Domnul Dumnezeu o luase din Adam a prefăcut-o în femeie și a adus-o la Adam. Și a zis Adam: «De data aceasta iată os din oasele mele și carne din carnea mea!; ea se va numi femeie, pentru că a fost luată din bărbatul ei». De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și cei doi vor fi un trup.

Adam și femeia lui erau amândoi goi și nu se rușinau.

Șarpele însă era cel mai viclean dintre toate fiarele de pe pământ, pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Și a zis șarpele către femeie: «Dumnezeu, a zis el oare: Să nu mâncați roade din tot pomul care este în rai?...». Iar femeia a zis către șarpe: «Noi

putem mânca din roada pomilor raiului, dar din roada pomului care este în mijlocul raiului, ne-a zis Dumnezeu: «Din el să nu mâncați și nici să vă atingeți de el, ca să nu muriți!» Atunci șarpele a zis către femeie: «Nu, nu veți muri; dar Dumnezeu știe că-n ziua-n care veți mânca din el vi se vor deschide ochii și veți fi ca niște Dumnezei, cunoscând binele și răul». Și femeia a văzut că pomul e bun de mâncat și că plăcut le este ochilor la vedere și că e de dorit spre câștigarea priceperii. Și a luat din roada lui și a mâncat; și i-a dat și bărbatului său, care era cu ea, și el a mâncat. Atunci amândurora li s-au deschis ochii și au cunoscut că erau goi; și au cusut frunze de smochin și și-au făcut șorturi.

Și au auzit glasul Domnului Dumnezeu purtându-se prin rai în boarea amurgului; și de la fața Domnului Dumnezeu s-au ascuns Adam și femeia sa printre pomii raiului. Și Domnul Dumnezeu l-a chemat pe Adam și i-a zis: «Adame, unde ești?» Acesta a zis: «Glasul Tău l-am auzit purtându-se prin rai și m-am temut, pentru că sunt gol, și m-am ascuns». Și i-a zis Dumnezeu: «Cine ți-a spus ție că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care Eu ți-am poruncit să nu mănânci?»

Adam a zis: «Femeia pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat din pom, și eu am mâncat». Și a zis Domnul Dumnezeu către femeie: «Cum de-ai făcut una ca asta?» Iar femeia a zis: «Șarpele m-a amăgit, iar eu am mâncat».

Și a zis Domnul Dumnezeu către șarpe: «Pentru că ai făcut aceasta, blestemat să fii între toate dobitoacele și între toate fiarele pământului; pe pantecele tău să te târâști și pământ să mănânci în toate zilele vieții tale!

Dușmănie voi pune între tine și femeie, între seminția ta și seminția ei; Acela îți va ținti ție capul, iar tu îi vei ținti Lui călcâiul».

Iar femeii i-a zis: «Îți voi spori, înmulțindu-le, durerile și geamătul; în dureri vei naște copii; atrasă vei fi către bărbatul tău și el te va stăpâni».

Iar lui Adam i-a zis: „Pentru că ai ascultat de vorba femeii tale și ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit: Să nu mănânci!, blestemat va fi pământul din pricina ta. În dureri te vei hrăni din el în toate zilele vieții tale!

Spini și pălămidă îți va rodi, și tu cu iarba câmpului te vei hrăni.

Întru sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea, până te vei întoarce în pământul

din care ești luat; căci pământ ești și în pământ te vei întoarce!»

Și Adam i-a pus femeii sale numele Eva, pentru că ea este mama tuturor celor vii.¹²

- *Se zice că Adam de-aia a gustat...* [Din] *prea multa știință...*

- Ei, a gustat din prea multă știință!... A gustat din poftă. Pentru că el a fost ispitit, adică Eva... La început Eva a fost foarte tare, când a ispitit-o șarpele. Zice: „numai dacă gândim să mâncăm, suntem pedepsiți”...

- *Adică, ea a rezistat la început?*

- A rezistat, a rezistat. A spus: nici să ne atingem... Dumnezeu nu a spus să nu se atingă, ci să nu mănânce. Deci era foarte departe de a gusta. Și-atunci șarpele a venit cu ceea ce de fapt vine la toată lumea și a ispitit prin trei lucruri. (...)

Zice: „Păi nu vezi cât e de frumos?”, vorba de măr... Pofta ochilor, cum ispitește pe lume, uite, pofta ochilor... „Și să vezi ce bun e la gust!” - pofta trupului... „Și, dacă-l mănânci, cunoști Binele și Răul!” - adică, trufia vieții... Astea sunt cele trei lucruri cu care a ispitit-o satana, iar Eva sigur că a cedat. Dar să nu ne complicăm. A mâncat, a călcat porunca, gata! Am fost pedepsiți, iată, cum vedeți...¹³

A creat Dumnezeu ceva nedesăvârșit? Când a creat pe om, înseamnă om și femeie. Eva era deja în om, era deja în Adam. Acuma, prin căsătorie, iar devin una. Că nu este grad de rudenie între soț și soție. Primul grad de rudenie este între părinte și fiu.¹⁴

DIVINUL DIN OM

Omul e om, și acel divin din om nu dispare nici în iad. Tot divinul acela rămâne în noi, dar pentru viața ta nedreaptă și imorală te duci în iad. Dar divinitatea din noi nu dispare.¹⁵

În orice om există o forță divină care-l poate purta spre o îngerească transfigurare.¹⁶

Nu e lucru mic și puțin să ai sentimentul veșniciei în tine. Deci asta a fost tendința de totdeauna, când ajungi la o conștiință a rostului tău în creație. Adică răspundem în creație.¹⁷

Noi [oamenii] avem puțința să ne ridicăm până la Dumnezeu, după har. Lucru pe care îngerii nu-l au. [Îngerii] sunt dincolo de închipuire, de luminoși, de... Că chiar spune într-un loc: e cu neputință să nu mori dacă vezi un înger în adevărata lui lumină. Dar, totuși, ei nu pot să se ridice

la un nivel de arhangheli, ei rămân la nivelul la care au fost creați. Pe când omul se poate duce până la Dumnezeu. (...) Omule, repet, dacă ți-ai cunoaște valoarea...!¹⁸

Umanitatea este superioară anghelității, îngerilor, după fire, în creație.

Nu comparăm lucrarea pe care o au îngerii, extraordinară, nu ne putem băga. Ei pot să facă lucrul acesta pentru că sunt extrem de curați și de uniți, dar omul e *arhon*, e stăpân, cum zice grecul. El este stăpân.

Preotul, când iese la vohod, spune rugăciunea aceasta: „Doamne, lasă să intre și îngerii cu noi”, deci îngerii care-s de față, „că și ei sunt slujitori”, dar sunt la dispoziția preotului. Vasăzică omul este cel care ține locul lui Hristos întru totul.¹⁹

Un oarecare a zis că, dacă iei pielea omului, [el] nu mai există. E o mare greșală. Trupul e un templu, trupul e creat de Dumnezeu cu un mare rost. Nu luăm noi lapte nu departe de coada vacii, dacă-i vorba?... Nu e inima noastră locul unde se poate așeza Hristos? Nu trupul acesta primește Sfânta Împărtășanie care înseamnă Dumnezeu, Dumnezeu, Dumnezeu? Nu?

Deci trupul acesta este o lume întregă, privindu-l, gândind. Cine l-a zidit? L-a zidit, acesta-i argumentul, „după chipul și asemănarea Lui”, într-un cuvânt.²⁰

OMUL- ÎNCUNUNAREA CREAȚIEI

Să ne gândim mai întâi să mulțumim Bunului Dumnezeu că suntem, și suntem cu inimile singuri numai pentru El.²¹ Suntem zidiți singur numai pentru El.²²

Dumnezeu a creat lumea, lumea cerească: serafimi, heruvimi, scaune, împărății [tronuri], arhangheli, îngeri... A creat-o dintr-un cuvânt și s-a făcut.

Dar pe om l-a creat cu mâna Lui și încă cum: după chip și asemănare. Deci această ființă este deasupra întregii creații a lui Dumnezeu. Este adevărat, dincolo de orice a creat Dumnezeu, ființa omenească... Că dacă i-a dat puțința să se facă dumnezeu după har...!²³

Ființa omenească este singura verigă posibilă de legătură între Dumnezeu și creație. Omul, i s-a încredințat această mare răspundere să supravegheze creația lui Dumnezeu și creația înseamnă: Scaune, Începătorii, Domnii, Arhangheli, Îngeri...²⁴

Dumnezeu a creat pe om (...) L-a făcut ca o încununare a întregii creații (...)

Vă dați seama câtă răspundere avem, câtă deșteptăciune ne-a dat, câte putem face?...²⁵

Omul nu este creația oamenilor în laborator, la un vas de reacție, cu elemente ca să iasă omul. Nu! E creat de Dumnezeu cu elemente divine: chip și asemănare, e înspăimântător! Pe om l-a ales, pentru că numai prin om Se poate glorifica Dumnezeu.²⁶

CAPITOLUL DOI

MAICA DOMNULUI

NIMIC NU TE supără mai mult ca atunci când [ereticii] o vorbesc de rău pe Maica Domnului sau nu-i recunosc marile ei daruri de la Dumnezeu.

Cuvântul „femeie” înseamnă „împărăteasă care dăruiește, care miluiește”. Când Mântuitorul i-a zis „Femeie, iată fiul tău”, a zis ca unei împărătese. Destinul²⁷ întregii lumi, cu Dumnezeu în lume, atârnă de cuvintele libere ale Fecioarei Maria: „Fie mie după cuvântul tău.” A acceptat liberă, cu toată voia și dragostea, zămislirea Fiului lui Dumnezeu. Nu de spaimă, că venise un înger să o vestească. Fără acest consimțământ, destinul întregii omeniri era cu totul altfel.

Iată cine era Maica Domnului! Este o întreagă istorie pe scurt. Și ce aproape de fiecare dintre noi este! Ei bine, Maica Domnului a fost creată de Dumnezeu ca cea mai grozavă ființă de pe pământ și din cer. Este așa de sus și e atât de puternică, încât tot atât cât poate Dumnezeu prin puterea Lui poate și Maica Domnului cu